

En herreman så stolt och båld

FOLKVISA

1. En her - re - man så stolt och båld som
fle - ra hem - man i sitt våld fick
äg - de tun - nor guld med huld bland parkens stammar
se en flic - ka
en - sam gå, till hen - ne ta - la - de han så sjung
fral - le - ral - la, sjung fral - le - ral - la, sjung fral - le - ral - le - ra.

2. »Mitt vackra barn, vad heter du?
Säg mig ditt ljuva namn!
Kom sätt dig vid min sida nu
i skogens blomsterfamn!
Vi vilja språkas vid en stund,
förtroligt och av hjärtans grund.»
Sjung fralleralla . . .
3. »Mitt namn är Elin, men jag får
ej längre dröja här,
ty kvällens sol snart nedergår
och jag måst plocka bär
i korgen, som jag fått av mor,
som längtande i hyddan bor.»
Sjung fralleralla . . .
4. »Ack Elin, ingen flicka söt
så skön, som du jag sett.
Kom sätt dig i mitt öppna sköt,
jag ber dig blott om ett:
giv mig en enda, liten kyss,
var icke rädd, att någon lyss!»
Sjung fralleralla . . .
5. »Ack nej, jag svurit har vid Gud
att ingen kyss ge bort,
förrän den dag, jag skall stå brud,
och det sker inom kort.
Då skall min Gustaf hava den,
som alltid var min barndomsvän.
Sjung fralleralla . . .
6. Nej, nej, mig lockar ingenting
av silver eller guld;
det hjälper ej för samvetskval,
för evigt spe och skuld.
Ett friat bröst är mera värt,
det har jag i min katekes lärt.»
Sjung fralleralla . . .
7. »Bedraga vill jag intet dig,
hör vad jag säger nu:
till slottet skall du följa mig,
där skall du bli min fru!
Av pärlor, silver, skall du få,
långt mera än du kan förstå!»
Sjung fralleralla . . .
8. »Nej, nej mig lockar ingenting
av silver nog jag har.
Ty vet, att en förlovningsring
jag fick, sen några dar
av Gustaf, som jag älskar ömt;
den har jag vid mitt hjärta gömt.»
Sjung fralleralla . . .
9. Hör, liten Gustaf fattig är,
ett torp jag honom skänkt;
men heligt inför Gud jag svär,
du har min ära kränkt;
ty torpet tager jag igen,
lev sen i sorgen med din vän.»
Sjung fralleralla . . .
10. »Gör som ni vill, jag lever säll
fast under snö och is,
i ödemarkens välvda tjäll
jag söka skall min spis,
blott jag vid Gustaf sida får
framanda mina levnadsår.»
Sjung fralleralla . . .
11. »Ej hjälper smicker eller hot,
det vet du alla fall,
att om det ock skall ske med knot,
en kyss jag taga skall;
och till mitt hjärta trycka dig,
förrän du slipper ifrån mig.»
Sjung fralleralla . . .
12. »Jo pytt, så med en sidovink,
som Elin skänkt till svar.
Hon kastade sin korg och gick
med den stod herren kvar;
då suckade han : »o, narr är den,
som gäckar kvinnotroheten.»
Sjung fralleralla . . .